

нѣщо Тѣй замисленъ, той влѣзълъ у тѣхъ и хвърлилъ дървото на срѣдъ двора.

Вечеръта Стоянь и Петъръ отишле у говедаря. Тѣ ги посрѣщнали радостно и слѣдъ като се повеселили, казали имъ защо сж дошле. Говедаря и жена му много се зарадвали, че дъщеря имъ се събира съ такива добри хора. За тѣхъ това било много голѣма честъ. Тогава бащата казалъ на дъщеря си, да отиде и насѣче дървото, че огъня загаснялъ. И какво чудо!—Дъщеря му като разсѣкла дървото отъ него се потърколили много пари. Види се, нѣкой ги е скрилъ въ този пѣнь. Тя скрива паритѣ и не обадила на никому за това.

На свадбата, говедаря подарилъ на дъщеря си едничката си нивица, останжала отъ баща му.

Подиръ нѣколко врѣме тя дава паритѣ на мжжа си и му расправила, какъ нежъ вечеръ, когато тѣ дошле у тѣхъ ги намѣрила въ дървото. Съ тѣзи пари Петъръ си купилъ волове и всичко каквото му трѣбвало въ кжщи. Сега и двамата се трудили и двамата работяли. Жена му била много добра и слушала всичко каквото ѝ казвалъ Петъръ. Единъ день тѣ отишле на нивата, която говедаря имъ далъ, да работѣтъ. Петъръ орѣлъ, а жена му вземала мотиката и копаяла трънитѣ. Като се мжчила да извади единъ голѣмъ трънъ, раскопала доста около него и забила мотиката си въ едно голѣмо гърне, пълно съ златни монети. Тя останжала като вкаменнена на мѣстото си извикала колкото ѝ гласъ държи и паднала на земята Петъръ като чулъ писакътъ на жена си, затекалъ се при нежъ, залялъ ѝ съ вода и тя се свѣстила. Той разбралъ каква е работата. Тогава тѣ взематъ паритѣ и си отишле.

Като се изминжли една, двѣ години Петъръ малко по малко си купилъ кжща, ниви, лозя, ливади и станжалъ по богатъ отъ брата си.

Той започналъ да помага на бѣднитѣ и на всички, които сж имали нужда отъ него. По своитѣ добри работи, той много се прочулъ и всички го обичали и по-